

Ik kom in het dorpje Gargilesse. In dit dorp woont de ene kunstenaar naast de andere. Aan het gemeentehuis hangt een affiche waarop staat dat Gargilesse het mooiste dorp is van Frankrijk. En het moet gezegd, het is inderdaad een prachtig dorpje.

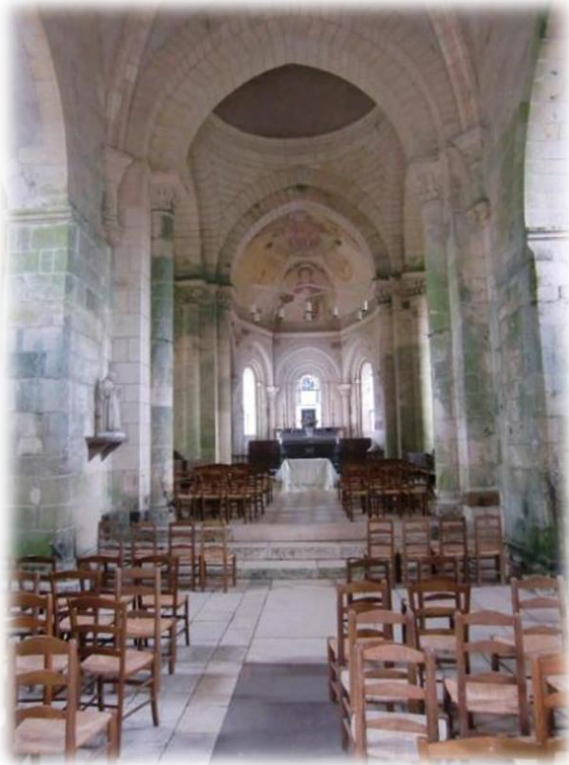
Gargilesse wordt ook wel eens de hoofdstad van de harp genoemd omdat er elk jaar in de maand augustus in het romaanse kerkje een bekend harpfestival plaatsvindt.

In de crypte liggen meerdere personen begraven. De bekendste is ridder Guillaume de Naillac, een voormalig kruisvaarder die op 7 november 1266 overleden is.

Dit dorpje heeft menig artiest weten te bekoren waaronder de schrijver George Sand. Zij schreef onder meer romans, nouvelles, sprookjes, toneelstukken, een autobiografie, literaire kritieken en politieke teksten. Zij speelde ook een politieke rol door zijdelings deel te nemen aan de voorlopige regering van 1848.

Iets verderop is men de gevel van een woning aan het bezetten. Het is de eerste keer dat ik dit zie. Er wordt eerst een soort gips gespoten op de muren en vervolgens wordt het geheel vlak getrokken.

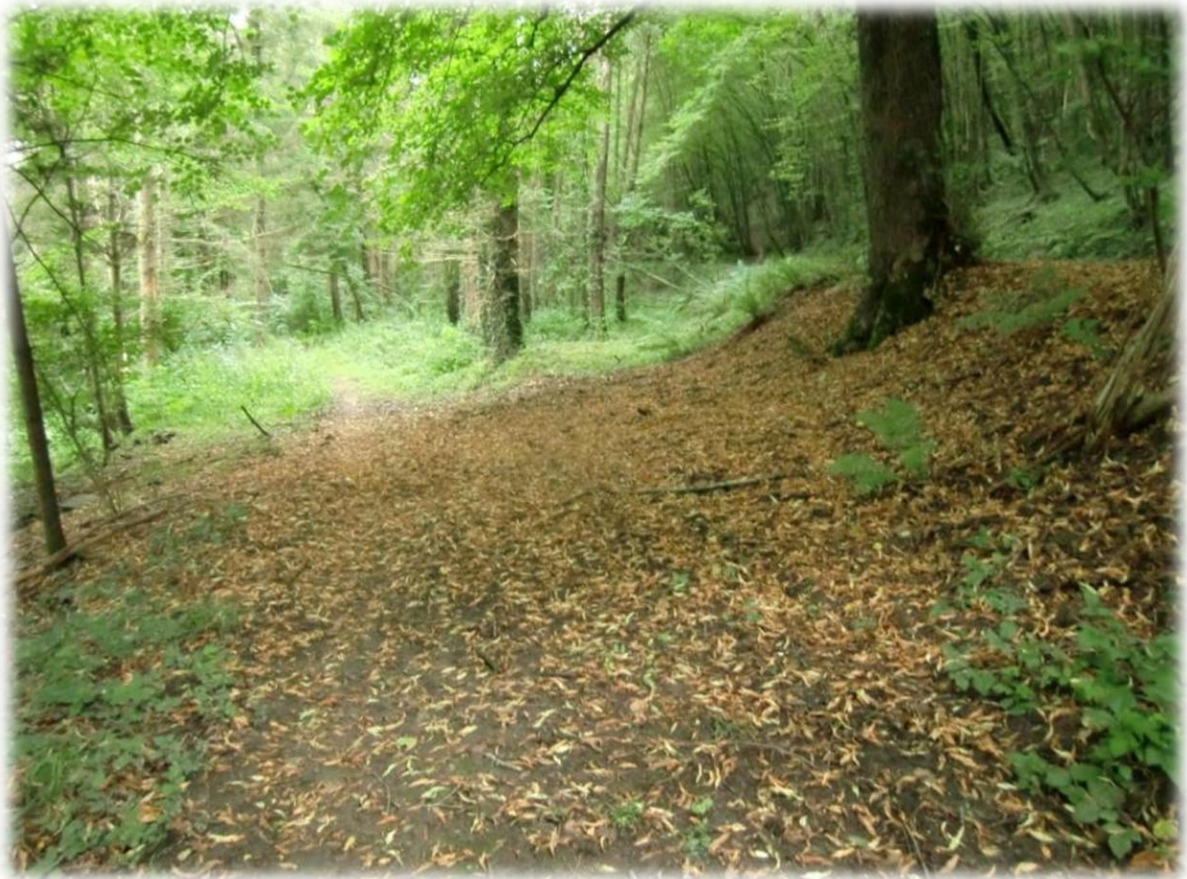

Enkele schattenzoekers zijn aan het werk met een metaaldetector en een spade. Ik heb ze enkele ogenblikken gade geslagen. Zowat om de twee meter begint het ding te piepen en dient er gegraven te worden.

Hier komen de noordelijke tak en de zuidelijke tak van de camino vanuit Vézelay bij elkaar. Ik vermoed dan ook dat er vanaf vandaag meerdere pelgrims in de gîtes zullen zijn.

Een eekhoortje heeft de oversteek van de straat niet gehaald. Het ongeluk moet pas gebeurd zijn want ik heb de eekhoorn zijn staart nog enkele keren op en neer zien gaan.

Deze eekhoorn waagt de oversteek niet. Hij blijft rustig staan, mooi omgeven met bloemen. Onderweg tref ik regelmatig informatie aan, gericht aan de pelgrim, om 's avonds of zelfs de dag nadien te overnachten. Je kunt dan ook telefonisch reserveren al doe ik dit niet, ik kijk liever ter plaatse welk onderkomen mij het best past.

Als pelgrim dien je je aan te bieden aan de kiosk van de ruïnes van het kasteel van Crozant. Daar krijg je dan de sleutel van de gemeentelijke gîte en mag je meteen gratis de ruïnes bezoeken.

In het dorp ontmoet ik nog een pelgrim. Ik spreek hem aan omdat ik denk dat hij misschien op zoek is naar de gîte. Maar dat is niet zo. Hij overnacht steeds in hotels. Het is een Engelsman en is nogal op zichzelf en is niet spraakzaam.

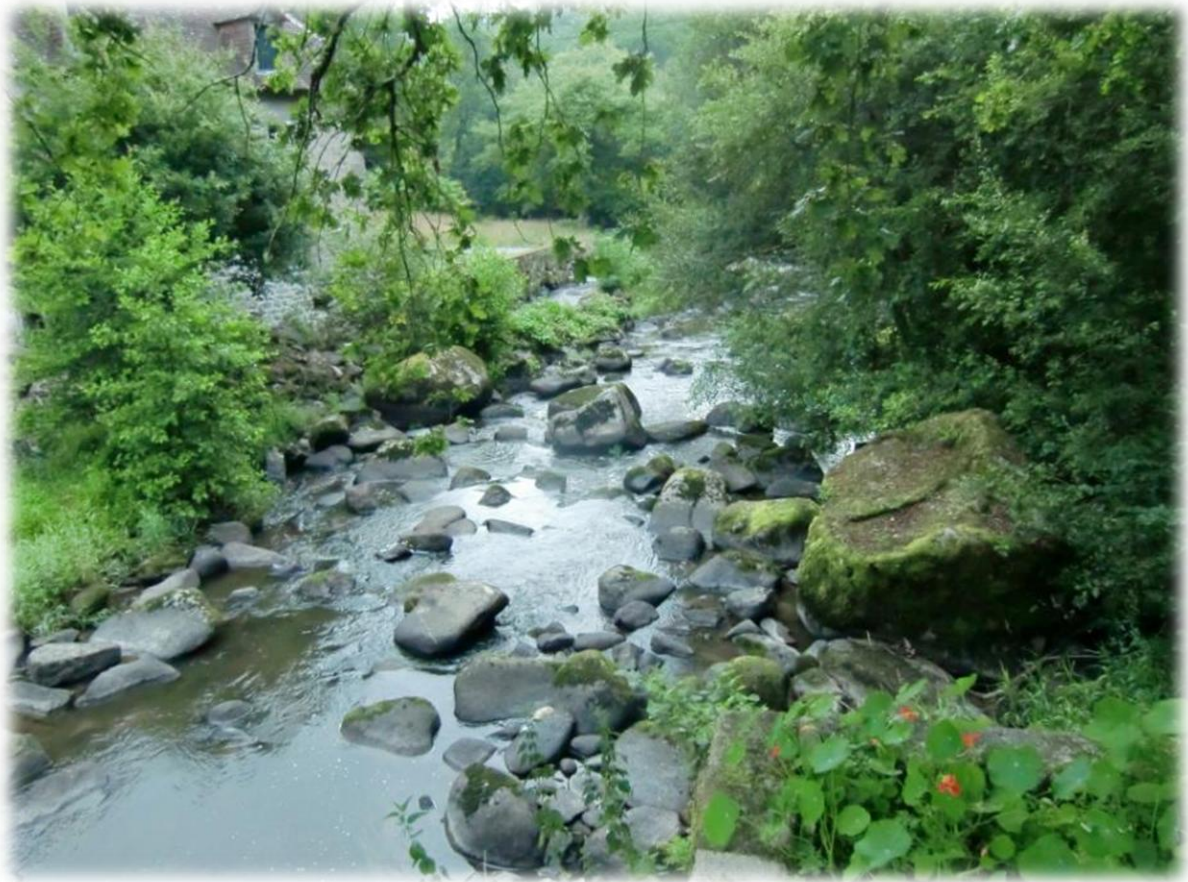

De gîte is een oud schooltje. Ik logeer er samen met Marie, een Parisienne die vertrokken is in Vezelay en morgen, net als ik, eindigt in La Souterraine. Marie is een gepensioneerde schooldirectrice.

Dinsdag 22 juli 2014

- Van : Crozant 150 m
- Naar : La Souterraine 400 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

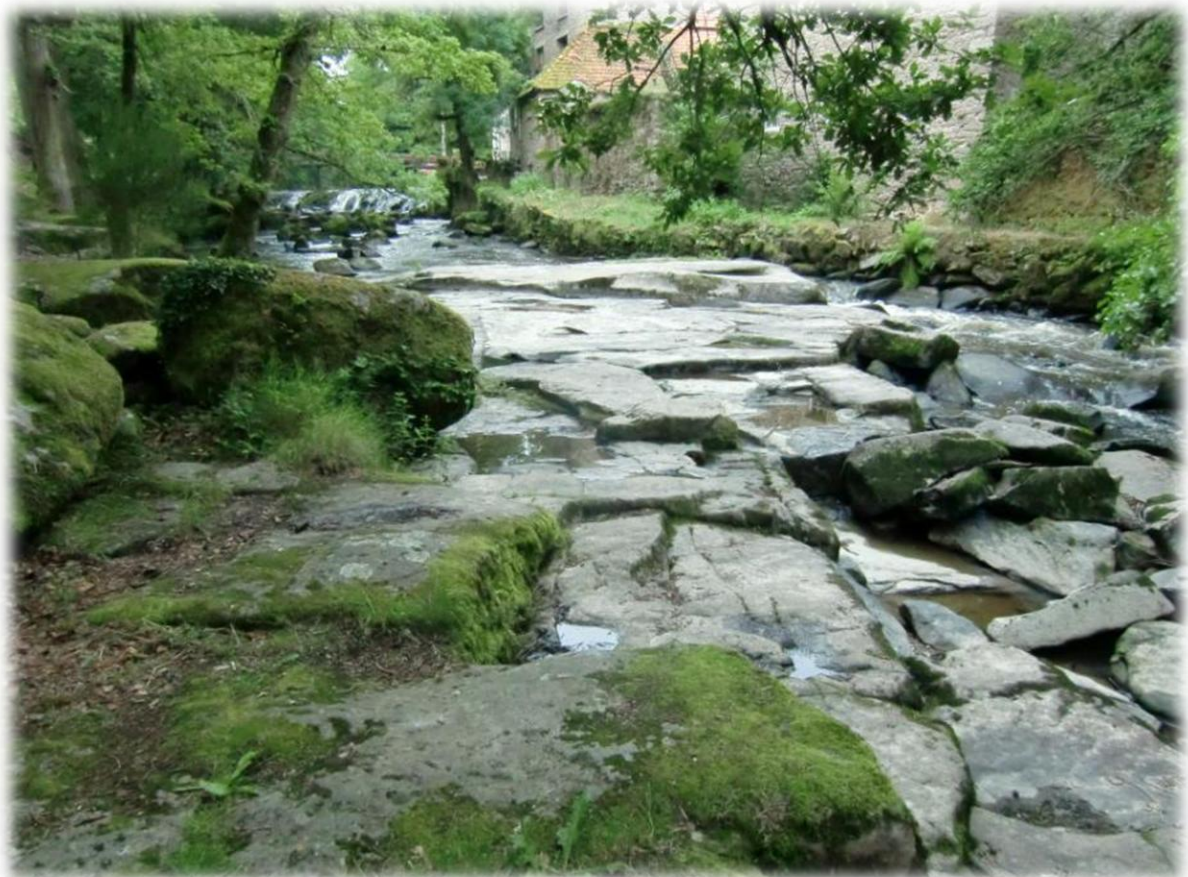

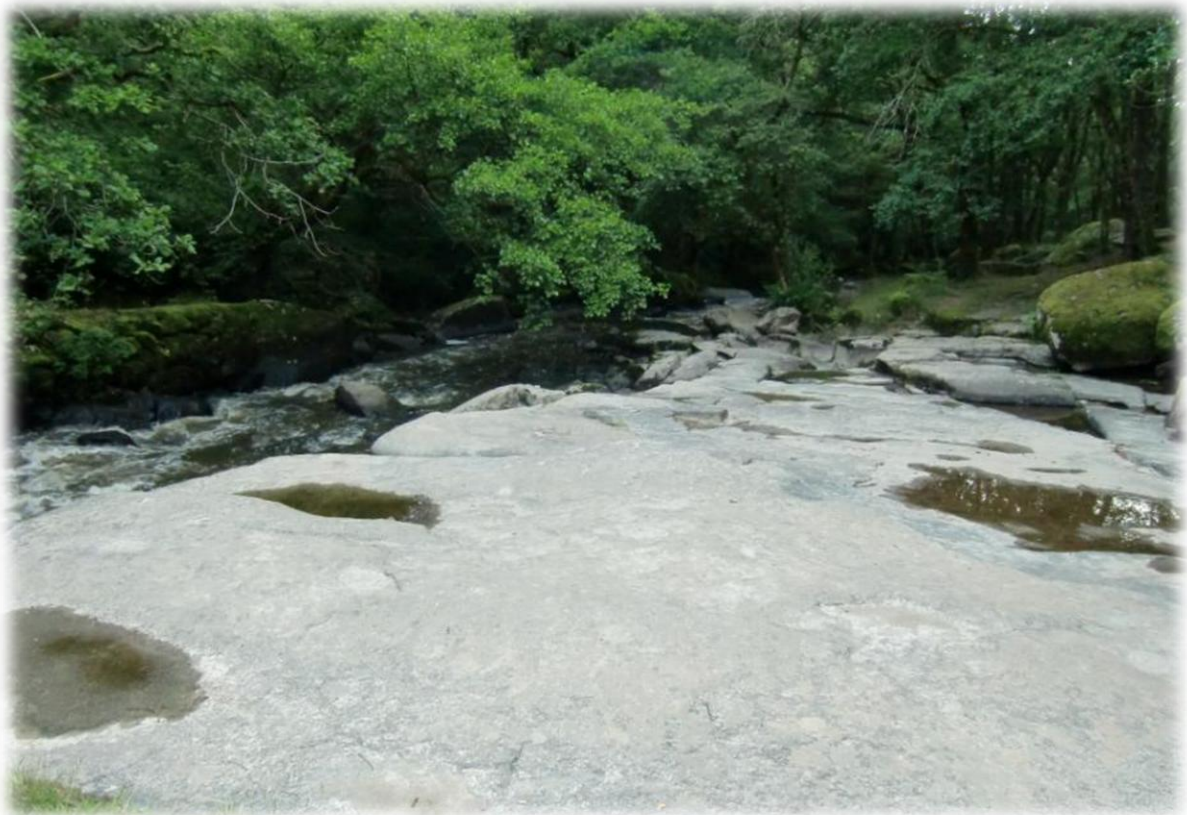
Het eerste gedeelte van de tocht gaat langs de oever van de rivier Sédelle. Het is een zijrivier van de Creuse. Hij is slechts 37 km lang.

De Sédelle is zeer visrijk en bevat onder andere forel, kopvoorn, blik, snoek en snoekbaars.

Ik bevind me nu in de Limousin, het op een na dunstbevolkte gebied van Frankrijk na Corsica.

De Sédelle telt meerdere oude watermolens waarvan sommige gastenkamers hebben.

Meestal vertrek is 's morgens zonder te ontbijten en zie ik onderweg wel of er iets te rapen valt. Hier ben ik een klein bakkerijtje tegengekomen en kon er buiten ontbijten met een tas koffie en een lekkere koffiekoek. De uitbaatster kwam mij zelf vragen of ze geen foto moest nemen van mij want de meeste pelgrims, die er ontbijten, vragen haar dat.

Achter deze poort bevindt zich het kasteel van Saint-Germain-Beaupré. Van het kasteel zelf zie je niets. Het kasteel is in privéhanden en is niet toegankelijk voor het publiek. Het kasteel dateert uit de 16de eeuw. Het is geklasseerd als historisch monument sedert 9 mei 1946.

Onderweg is er een kastje tegen een boom gespijkerd. In het kastje zit een schrift waarin de pelgrim een berichtje kan achterlaten.

In sommige steden wordt de weg aangeduid met bronzen schelpen die in het wegdek zijn vastgemaakt. Meestal leidt deze schelp dan naar de kathedraal of naar een opvang voor pelgrims.

Ik overnacht in de gîte d' étape Le Coucher du Soleil die wordt uitgebaat door Claudine. Het is een volledig nieuwe gîte en Claudine maakt 's avonds voor de pelgrims een warme maaltijd klaar.

Links zit pelgrim Richard, tegenover hem (met de gele bloes) zit Claudine en naast haar zit Marie de Parisienne.

194 km heb ik tijdens deze tocht afgelegd. Daarmee komt de teller van “Op weg naar Compostela” te staan op 2.212 km.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto’s : Ludwig D’Haese